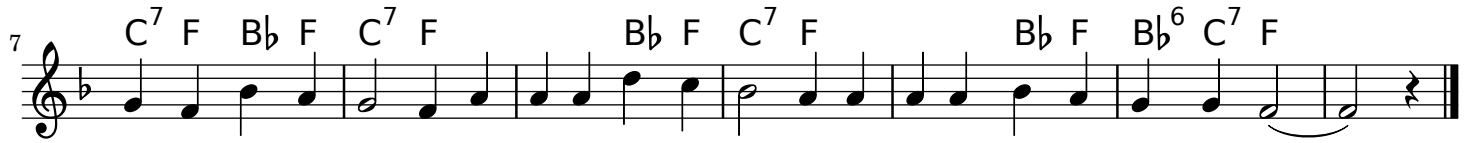

1. La lu-no sur-ĉi - e - le jam staras kaj or-he-le la ste-loj bri-las jen. Si-
 2. La ta-go a - di-aŭ-as, kre-pusko nun ĉir-kaŭ-as la mondon per trankvil'. Ĝi
 3. La lu-non ka-ŝas nu-bo, kaj en ni kreskas du-bo, ĉu ron-da es - tas ĝi. Ko-

len-tas la ar-bar-ro, kaj el la her-bo-ma-ro le - viĝas nun ne-bul-kur ten'.—
 es-tas kvazaŭ li - to, en ki-u a - flik-ti - to ri - po-zu de la mal - fa - cil'.—
 nan-te ne la tu-ton, ja of-te miskon-du-ton al la a - fe - roj mon-tras ni.——

4. Nin, homojn fierantajn,
 pekulojn povrajn vantajn,
 jam ĝenas bagatel'.
 Ni blovas sapvezikojn
 kaj serĉas artifikojn;
 foriĝas plu de l' vera cel'.

5. Ekkuŝu do, gefratoj,
 de nia Di' gardatoj!
 Fridetas nokta klar'.
 Ho Di', ne furiozu,
 por ke ni nun ripozu;
 saniĝu dorme la najbar'.